

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Предмет: Извештај комисије за избор наставника страног језика за ужу научну област **Страни језик струке (теологије)**, предмет:
Руски језик

Одлуком Наставно-научног већа Православног богословског факултета од 7.11.2012. изабрани смо у комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање **наставника страног језика** за ужу научну област **Страни језик струке (теологије)**, предмет **Руски језик**, са пуним радним временом, на одређено време. Част нам је да Већу поднесемо следећи извештај.

На конкурс објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ од 5.12.2012. године пријавила су се три кандидата – **Светлана Вучићевић**, дипломирани филолог, **Јелена Недић**, дипломирани филолог – мастер и **Ивана Петковић**, дипломирани филолог – мастер. Кандидаткиња **Ивана Петковић** није поднела потпуну конкурсну документацију, услед чега ћемо је изузети из даљег разматрања. Реферисаћемо о кандидатима чија је документација потпуна и благовремено достављена.

Светлана Вучићевић рођена је 27.09.1971. у Ваљеву, где је завршила основну школу и гимназију (у другој фази усмереног образовања по програму за преводилачку и архивско-музејску струку). Године 1990. уписала је студије на Одсеку за руски језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где је 2005. дипломирала са општом просечном оценом 7,56 и оценом 7 на дипломском испиту, на основу чега је стекла високо образовање VII/1 степена и стручни назив професора руског језика и књижевности. Године 2008. завршила је и академске студије англистике на Факултету за стране језике Универзитета „Браћа Карић“ у Београду са просечном оценом 7,31 у току студија, на основу чега је стекла и стручни назив професора енглеског језика и књижевности. Положила је испит за дозволу за рад наставника, васпитача и стручних сарадника - лиценцу Министарства просвете и науке 2011. године, на основу чега је стекла право да самостално обавља образовно-васпитни рад у оквиру русистичке струке. Ради као професор руског језика у Основној школи

„Свети Сава“ у Памбуковици. Како кандидаткиња наводи (без документовања) у пријави на конкурс, у образовању има око 10 година радног искуства, од чега у настави руског језика 7 година, а остало у настави енглеског језика. Такође наводи (без документовања) да је хонорарно радила у школи страних језика и да редовно похађа методичке семинаре. Не поседује објављене стручне радове, па стога, у складу са чл. 68, ст. 1 Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 44/2010 и бр. 93/2012) и чл. 78, ст. 3 Статута Православног богословског факултета, не задовољава услове за избор у звање наставника страног језика.

Јелена Недић (рођ. Хљупина) рођена је 23. јуна 1989. године у Москви, где је стекла основно и средње образовање. Године 2006. уписала је десетосеместралне студије на Филолошком факултету Православног универзитета друштвено-хуманистичких наука „Свети Тихон“ у Москви, на смеру „Руски језик и књижевност са познавањем српског и македонског језика“. Студије је успешно окончала 2011. године (средња оцена 9,80), одбравивши дипломски рад на тему „Итеративност у руском, српском и македонском језику“ са највишом оценом (10), чиме је стекла диплому са одликом („првена диплома“) и стручну квалификацију „филолог, професор“. Поступком признавања страних високошколских исправа, диплома је исте године нострификована решењем на Филолошком факултету Универзитета у Београду као диплома интегрисаних академских студија у вредности од 300 ЕСПБ, са додељеним звањем „мастер филолог – русиста“.

Када је реч о структури образовања што га је Јелена Недић стекла током десетосеместралних интегрисаних академских студија, Комисија одговорно тврди да је оно импресивно по обухвату, а по своме усмерењу потребном за рад у настави језика струке на Православном богословском факултету, научно бављење теолингвистиком и компетентно бављење превођењем у сфери сакралног функционалностилског комплекса нема аналога ни у једном студијском програму на било ком универзитету у нашој земљи и земљама у окружењу. То образовање је филолошко, али са изразитом интердисциплинарном усмереношћу. Предмети које је Јелена Недић одслушала и положила на Православном универзитету друштвено-хуманистичких наука „Свети Тихон“ у Москви су: Увод у лингвистику – 150 часова, Општа лингвистика – 150 часова, Историја лингвистичких учења – 138 часова, Увод у словенску филологију – 60 часова, Старословенски језик – 300 часова, Упоредна граматика словенских језика – 140 часова, Дијалектологија словенског језика – 250 часова, Црквенословенски језик – 250 часова, Савремени руски језик – 690 часова, од тога: Фонетика савременог руског језика – 138 часова, Лексикологија и дериватологија – 138 часова, Морфологија – 138 часова, Синтакса просте реченице – 138 часова, Синтакса сложене реченице – 138 часова, Руски језик и култура говора – 90 часова, Историја руског књижевног језика – 264 часа, Историјска граматика руског језика – 340 часова, Руска дијалектологија – 196 часова, Реторика – 250 часова, Теорија и пракса превођења – 250 часова, Методика наставе савременог руског језика – 90

часова, Методика наставе словенских језика и књижевности – 250 часова, Методика наставе црквенословенског језика – 86 часова, Читање и превођење сакралних текстова – 90 часова, Аналитичко читање сакралног текста – 60 часова, Методика наставе књижевности – 90 часова, Руска књижевност у светском књижевном процесу – 140 часова, Религијска проблематика у страниј књижевности – 130 часова, Савремени књижевни процес – 130 часова, Историја руске књижевности – 708 часова, од тога: Средњовековна књижевност – 118 часова, Историја руске књижевности 18. века – 118 часова, Историја руске књижевности прве трећине 19. века – 118 часова, Историја руске књижевности друге трећине 19. века – 118 часова, Историја руске књижевности треће трећине 19. века – 118 часова, Историја руске књижевности 20. века – 118 часова, Историја светске књижевности – 224 часа, од тога: Античка књижевност – 45 часова, Историја средњовековне светске књижевности – 45 часова, Историја светске књижевности 18. века – 45 часова, Историја светске књижевности прве половине 19. века – 45 часова, Историја светске књижевности друге половине 19. века – 45 часова, Страна књижевност у светском књижевном процесу и Историја страних књижевности 20. века – 350 часова, Увод у науку о књижевности – 168 часова, Теорија књижевности – 132 часа, Стилистика српског језика – 94 часа, Усмено народно поетско стваралаштво – 100 часова, Лексикологија српског језика – 110 часова, Граматика српског језика – 150 часова, Савремени српски језик – 200 часова, Старогрчки језик – 132 часа, Енглески језик – 588 часова, Лексика македонског језика – 190 часова, Анализа епског дела – 136 часова, Фонетика српског језика – 136 часова, Анализа књижевног дела – 250 часова, Историја књижевне критике – 250 часова, Историја српског језика – 250 часова, Македонски језик – 250 часова, Практични курс српског језика – 330 часова, Страни језик – 340 часова, Физичка култура – 408 часова, Национална историја – 132 часа, Философија – 128 часова, Политологија – 72 часа, Психологија и педагогија – 90 часова, Математика и информатика – 250 часова, Концепције савремених природних наука – 70 часова, Наука и религија – 40 часова, Логички механизми у природним наукама – 40 часова, Практикум из специјализације – 300 часова, Специјални курсеви и специјални семинари – 500 часова.

На Универзитету друштвено-хуманистичких наука „Свети Тихон“, за време студија (од 1.9.2009. до 30.6.2011), Јелена Недић стекла је и допунско теолошко образовање према студијском програму „Историја светских религија“, који подразумева курсеве из библистике (272 часа из Светог Писма Новог Завета и 72 часа из Светог Писма Новог Завета), литургије (158 часова), догматике (64 часа), историје Цркве (194 часа), иконологије (64 часа), црквенословенског језика (128 часова) и превођења теолошке и духовне литературе (30 часова). Допунско образовање је успешно окончала атестационим радом, одбрањеним са највишом оценом, а просечна оцена коју је остварила на овом студијском профилу је 9,33. Сечена диплома, на основу решења Државне атестационе комисије Руске Федерације, даје кандидаткињи право на обављање професионалне делатности у сфери историје светских религија. Ову диплому колегиница Недић није нострификовала.

Радно искуство Јелена Недић стицала је у настави црквенословенског језика: у школи парохијске катихезе при храму Вазнесења Господњег у Москви у току школске 2009/10. године колегиница Недић предавала је црквенословенски језик слушаоцима до 15 година старости, о чему доставља потврду издату од старешине храма протојереја Василија Строганова, професора Новог Завета у Московској духовној семинарији и академији, са карактеристиком да се „на овом послу показала као висококвалификовани стручњак – филолог и врстан педагог“.

У јануару 2011. године, са благословом Његовог преосвештенства епископа Шумадијског господина Јована, ступила је у брак са Иваном Недићем, дипломираним теологом - мастер из Младеновца, са којим има сина, и стално је настањена у овом граду. Поседује уредну боравишну дозволу по основу брака, на основу чега ће у догледно време остварити право на стицање држављанства Републике Србије.

Јелена Недић објавила је неколико научних радова у часописима и тематским зборницима у Руској Федерацији и Србији:

1. *«Луч микрокосма» владыки Петра II Петровича Негоша, у Роль славянской молодёжи в процессе устойчивого цивилизационного развития: История культуры славян в оценках молодёжи*, Москва, 2011, стр. 86–95.
2. *Итеративная множественность в русском, сербском и македонском языках, у Роль славянской молодёжи в процессе устойчивого цивилизационного развития: Славянства многоликий мир (сборник тезисов)*, Москва, 2011, стр. 16–18.
3. *Итеративная множественность в русском, сербском и македонском языках, у Зборник Матице српске за славистику* св. 81, Нови Сад, 2012, стр. 139–174.
4. *Црквенословенски језик на раном узрасту као компонента формирања ученичког етнокултурног идентитета (организационо-концепцијски и курикуларни аспекти (коаутор), у: А. Вујовић (уред.), Иновације у настави и учењу страног језика на раном узрасту. Учитељски факултет Универзитета у Београду, 2013. (рукопис, обима 15 дактилографисаних страна, прихваћен је за објављивање – потврда достављена у прилогу).*

Најзначајнији радови Јелене Недић односе се на области лингвистичке русистике и црквенословенистике.

Студија бр. 3 представља темељну, методолошку узорну, комплексну и систематску типолошку анализу начина исказивања итеративне виšekратности у руском као полазном у поређењу са српским и македонским језиком. Циљ овог обимног и захтевног истраживања, спроведеног на репрезентативном корпусу примера ексцерпираних из дела савремене књижевности на трима конфронтираним језицима, састојао се у инвентаризацији и дескрипцији средстава помоћу којих се изграђују ситуације радње која се понавља у руском језику у поређењу са српским и македонским, као и истицање сличности и разлика у начинима изражавања итеративности у наведеним језицима. Примењене су истраживачке методе функционално-семантичке и конфронтационе анализе. Најпре се разматрају теоретски проблеми у вези са итеративном виšekратношћу и начинима њеног изражавања у трима језицима, чиме се долази до закључка да се у центру функционално-семантичког поља итеративне виšekратности налазе несвршени вид словенског глагола и неки начини глаголске радње. Затим се разматрају начини изражавања итеративне виšekратности у сваком од три језика понаособ. Поглавља су организована према јединственој схеми: описују се најпре могућности изражавања итеративне виšekратности глагола несвршеног и свршеног вида, затим транспозиција глаголских времена и начина ради исказивања виšekратности, па конструкције са значењем радње која се понавља, и, коначно, лексички начини изражавања виšekратности. У закључку аутор сумира резултате истраживања и долази до закључка да основна средства изражавања итеративне виšekратности у трима разматраним језицима јесу глаголи несвршеног вида, као и транспозиционо коришћење појединих глаголских облика (између осталог императива у српском и македонском, потенцијала у српском, будућности у прошлости у македонском). У руском и српском језику итеративност се исказује још и глаголима свршеног вида, чега у македонском језику нема. Ипак, у македонском језику постоји нарочита група глагола тзв. итеративног вида, који се не могу користити у значењу актуелног садашњег времена, већ искључиво у значењу радње која се понавља. Рад бр. 2 усмерен је на један аспект проблематике итеративности – сагледавање три карактеристична значења радње која се понавља, према класификацији В. С. Храковского, након чега аутор разматра форме помоћу којих се итеративно значење радње која се понавља изражава у руском, српском и македонском језику. У оба наведена рада ауторка показује одличну теоријско-методолошку упућеност у начела и поступке синхронизацијских конфронтационих испитивања, познавање релевантне литературе, као и умећа квалификованог ексцерпирања грађе из одговарајућих извора на језицима који су објект анализе, селекције ексцерпираних грађе, систематизације овако добијеног материјала и интегрисања добијеног материјала у циљу идентификовања релевантних истоветности, сличности и разлика између анализираних језика.

У раду бр. 4 се, методом нормативних прегледа и уз коришћење технике компаративне анализе, разматрају релевантна обележја курикулума по којима се изводи настава црквенословенског језика (укључујући и канонски, тзв. старословенски период) у нижим разредима основне школе у иностранству

(Руска Федерација), као и одговарајућих нормативних докумената који предочавају организационо-концепцијску основу наставе. Ово истраживање, поред фундаменталне (ширење хоризоната постојећих научних спознаја у глотодидактици), има и наглашену апликативну вредност (оптимизација делатности на састављању одговарајућих нормативних докумената, уџбеника и приручника у српској средини).

Једно истраживање Јелене Недић (рад бр. 1) односи се на науку о књижевности, са снажном интердисциплинарном усмереношћу (сагледавање одређених аспеката поеме „Луча микрокозма“ П. П. Његоша са филолошког и теолошког аспекта, посебно на нивоу метафорике). Такође, ауторка показује упућеност у методологију интертекстуалне анализе.

Стручни рад колегинице Недић везан је за превођење теолошке литературе. У овој области њена најзначајнија остварења су:

1. Георгије Шестун, *Православна педагогија: Онтолошке и историјско-теоријске основе педагогије православне цивилизације*. „Каленић“, Крагујевац – Православни богословски факултет, Педагошко-катихетски институт, Београд, 2013, 507 стр.
2. *Савремена руска православна педагошка мисао: Зборник чланака*, приредила Јелена Недић, са руског превели Иван Недић, Јелена Недић, Наташа Јефтић, Марија Дабетић (превод књиге, обима 220 страна, достављен је децембра 2012. и прихваћен за објављивање у оквиру издавачког плана Педагошко-катихетског института Православног богословског факултета Универзитета у Београду у суиздаваштву са Одбором за просвету и културу Епархије пожаревачко-браничевске из Пожаревца, о чему је приложена потврда; Јелена Недић је састављач зборника, аутор предговора и преводилац три студије у укупном обиму од 60 страна).

Преводи Јелене Недић показују њено суверено владање теолошком терминологијом, као и специфичним одликама научног стила у домену теологије, али и других контактних и комплементарних дисциплина. Спретно примењује модерне традуктолошке поступке парафразе, адаптације, пермутације, додавања, изостављања, одузимања, узимања у обзир унутарлексичке системности, као и специфичне поступке везане за превођење нееквивалентне и лексике са конотацијом, дефиниција, термина.

Иако је изворни носилац руског језика, колегиница Недић је билингвална, при чему у области српског језика поседује не само комуникативну, него и

систематску теоријско-лингвистичку, преводилачку и лингвокултуролошку компетенцију.

У целини посматрано, Јелена Недић својим научним и стручним радом показује поседовање изванредних потенцијала за даљи развој и усавршавање у струци, пре свега у домену теолингвистике, наставе руског језика у теолошком образовном профилу и превођења текстова раних стилова и жанрова унутар сакралног функционалностилског комплекса. Сва истраживања колегинице Недић поуздано су теоријско-методолошки фундирана и поткрепљена богатом и разнородном грађом.

Мишљење и предлог Комисије. Пошто је пажљиво прегледала конкурсни материјал, Комисија је утврдила да:

(а) од три пријављена кандидата један – **Ивана Петковић** – **не поседује комплетну тражену документацију**, па се изузима из разматрања;

(б) један кандидат – **Светлана Вучићевић** – не поседује објављене стручне радове, па стога, у складу са чл. 68, ст. 1 Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 44/2010 и бр. 93/2012) и чл. 78, ст. 3 Статута Православног богословског факултета, **не задовољава услове за избор у звање наставника страног језика**;

(в) **Јелена Недић**, као што смо показали у аналитичком делу реферата, **поседује потребан степен научних и стручних квалификација** у области и на предмету за који се бира (имамо у виду квалитет њених научних радова и превода, поседовање филолошких и теолошких компетенција потребних за квалификовано и компетентно бављење страним језиком струке у домену теологије и теолингвистиком, као и искуство у настави црквенословенског језика). Она **испуњава све законске предуслове за избор у звање наставника страног језика**: завршене филолошке студије русистике, способност за наставни рад, научне радове у одговарајућој области објављене у научним часописима и зборницима, стручне радове.

На основу изложеног, Комисија сматра да су се стекли сви услови из Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 76/05, 97/2008 и 44/2010 и бр. 93/2012), Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа, Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник Универзитета у Београду бр. 144 од 22. септембра 2008), односно Одлуке о изменама критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник Универзитета у Београду бр. 160 од 30. маја 2011) да се **Јелена Недић**, дипломирани филолог – мастер, изабере у звање **наставника страног језика** по конкурсном објављеном у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ од 14.12.2011. године, па се стога с поверењем и особитим поштовањем обраћа

Изборном већу Православног богословског факултета у Београду са предлогом да **прихвати извештај Комисије и упути предлог Стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Београду за избор Јелене Недић у звање наставника страног језика за ужу научну област Страни језик струке (теологије), предмет Руски језик, са пуним радним временом на том Факултету.**

КОМИСИЈА:

Београд, 24.12.2012.

др Предраг Пипер, редовни члан САНУ,
ред. проф. Филолошког факултета
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Русистика)

Еп. др Иринеј Буловић, ред. проф.
Православног богословског факултета
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Библистика/
Библијско-патристичка филологија)

др Корнелија Ичин, ред. проф.
Филолошког факултета
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Русистика)

Др Ксенија Кончаревић, ред. проф.
Православног богословског факултета
Универзитета у Београду
(ужа научна област – Русистика)